สัญญาณแห่งจุดจบที่ดี

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อุศนา พ่วงศิริ

ตรวจทานโดย : อัสรัน นิยมเดชา

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿علامات حسن الخاتمة﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبد الله الشقاوي

ترجمة: حسنى فوانجسيري

مراجعة: عصران نيومديشا

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

เรื่องที่ 141
สัญญาณแห่งจุดจบที่ดี

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ขอความสุขความจำเริญและความสันติจงประสบแด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตลอดจนวงศ์วานและมิตรสหายของท่าน ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่า มุหัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

พระองค์อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ۝١٠٢﴾ [آل عمران: ١٠٢]

ความว่า “โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยำเกรงอัลลอฮฺอย่างแท้จริงเถิด และพวกเจ้าจงอย่าตายเป็นอันขาดนอกจากในฐานะที่พวกเจ้าเป็นผู้นอบน้อมเท่านั้น” (อาล อิมรอน: 102)

ท่านนบียูสุฟ อะลัยฮิสสลาม กล่าวว่า

﴿۞رَبِّ قَدۡ ءَاتَيۡتَنِي مِنَ ٱلۡمُلۡكِ وَعَلَّمۡتَنِي مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِۚ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ أَنتَ وَلِيِّۦ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ تَوَفَّنِي مُسۡلِمٗا وَأَلۡحِقۡنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ١٠١﴾ [يوسف: ١٠٠]

ความว่า "โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงได้ประทานอำนาจบางส่วนแก่ข้าพระองค์ และทรงสอนข้าพระองค์ให้รู้การทำนายฝัน พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์เป็นผู้คุ้มครองข้าพระองค์ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ตายในสภาพเป็นผู้นอบน้อม และทรงให้ข้าพระองค์รวมอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย "(ยูสุฟ: 101)

และอัลลอฮฺตรัสอีกว่า

﴿وَٱعۡبُدۡ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأۡتِيَكَ ٱلۡيَقِينُ ٩٩﴾ [الحجر: ٩٩]

ความว่า "และจงเคารพภักดีพระเจ้าของเจ้า จนกว่าความตายจะมาหาเจ้า" (อัล หิจญรฺ: 99)

อายะฮฺข้างต้นบ่งบอกอย่างชัดเจนว่าพระองค์อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงสั่งเสียบ่าวของพระองค์ให้อดทนและยึดมั่นในอิสลาม พร้อมกับให้จุดจบของเขานั้นอยู่ในศาสนาที่เที่ยงธรรม เพราะแน่นอนว่าสิ่งที่บ่าวผู้นั้นจะได้รับก็คือชัยชนะอันยิ่งใหญ่อย่างหาที่เปรียบมิได้ และคงไม่มีสิ่งใดที่จะดีและประเสริฐไปกว่าการที่บ่าวคนหนึ่งได้เสียชีวิตพร้อมกับความศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา และความภาคภูมิใจในศาสนาของเขา ดังมีรายงานจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« إِنَّمَا الأَعْمَالُ بِخَوَاتِيْمِهَا » [البخاري برقم 6493، ومسلم برقم 2651]

ความว่า "แท้จริงทุกๆการงานนั้นขึ้นอยู่กับ จุดจบ สุดท้ายของมัน" (อัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 6493 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 2651)

ส่วนหนึ่งจากสัญญาณของจุดจบที่ดี

สัญญาณแรก การเสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮฺ ดังมีหลักฐานมากมายจากอัล-กุรอานและซุนนะฮฺ

อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿وَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمۡوَٰتَۢاۚ بَلۡ أَحۡيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمۡ يُرۡزَقُونَ ١٦٩ فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ وَيَسۡتَبۡشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمۡ يَلۡحَقُواْ بِهِم مِّنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٧٠﴾ [آل عمران: ١٦٩- ١٧٠]

ความว่า "และเจ้าจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า บรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮฺนั้นตาย มิได้ พวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขาในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ ปลาบปลื้มต่อสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความกรุณาของพระองค์ และปีติยินดีต่อบรรดาผู้ที่ยังมาไม่ทันพวกเขาซึ่งอยู่เบื้องหลังพวกเขาว่า ไม่มีความกลัวใดๆ แก่พวกเขาและทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ" (อาล อิมรอน: 169-170)

และท่านอนัส บิน มาลิก เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَا أَحَدٌ يَدْخُلُ الجَنَّةَ، يُحِبُّ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الدُّنْيَا، وَلَهُ مَا عَلَى الأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا الشَّهِيْدُ، يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الدُّنْيَا، فَيُقْتَلُ عَشرَ مَرَّاتٍ لِما يَرَى مِنَ الكَرَامَةِ» [البخاري برقم 2817، ومسلم 1877]

ความว่า “ไม่มีบุคคลใดที่ได้เข้าสวรรค์แล้ว วอยากจะกลับไปยังโลกดุนยาอีกครั้ง นอกจากชะฮีด(ผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮฺ) แท้จริงเขาคือบุคคลที่ใคร่อยากจะกลับไปยังดุนยาเพื่อ จะได้ ถูกสังหาร(ในหนทางของอัลลอฮฺ)อักสักสิบครั้ง เนื่องจากความมีเกียรติที่เขาได้รับ” (อัล-บุคอรียฺ หะดีษเลขที่ 2817 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 1877)

และตำแหน่งชะฮีดที่กล่าวถึงนี้ อาจรวมไปถึงบุคคลที่มีความตั้งใจแน่วแน่ ในเรื่องดังกล่าวด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์แต่ไม่มีโอกาสได้เข้าร่วมทำสงครามด้วย ดังมีรายงานจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَن سَأَلَ اللهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَّغَهُ اللهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ»
[مسلم برقم 1909]

ความว่า “ผู้ใดที่วิงวอนขอต่ออัลลอฮฺให้เขาได้เสียชีวิตในหนทางของพระองค์ด้วยความสัจจริง พระองค์จะทรงทำให้เขาได้รับตำแหน่งดังกล่าว แม้ว่าเขาจะเสียชีวิตบนที่นอนของเขาก็ตาม” (มุสลิม หะดีษเลขที่ 1909)

สัญญาณที่สอง ผู้ที่กล่าวคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ ก่อนที่เขาจะเสียชีวิต จากรายงานของท่านมุอ๊าซ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ دَخَلَ الجَنَّةَ» [أبو داود برقم 3116]

ความว่า "บุคคลใดที่กล่าวลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺเป็นคำสุดท้ายก่อนที่จะเสียชีวิต แน่นอนเขาจะได้เข้าสวรรค์" (อบูดาวูด หะดีษเลขที่ 3116)

นักวิชาการบางท่านได้กล่าว อธิบายหะดีษข้างต้นว่า : "เพราะเขานั้นได้กล่าวคำดังกล่าวขณะที่เขากำลังจะเสียชีวิต ซึ่งแน่นอนบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์นี้ย่อมไม่มีความต้องการ รักโลภ โกรธ หลง จิตใจของเขานั้นสะพ รึงกลัวอยู่กับความตายที่อยู่ตรงหน้า เขารู้สึกต้อยต่ำและยอมจำนนต่อพระเจ้าของเขา และไม่สามารถเสแสร้งแกล้งทำสิ่งใด พระองค์อัลลอฮฺ จึงทรงอภัยโทษให้แก่เขาเพราะความบริสุทธิ์ใจและความสัจจริงของเขา"

สัญญาณที่สาม เสียชีวิตพร้อมกับหยดเหงื่อบนหน้าผาก จากรายงานของท่านบุร็อยดะฮฺ บิน อัล-หุศ็อยบฺ

เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَمُوْتُ بِعَرَقِ الْجَبِيْنِ» [أحمد في المسند 38/62-63]

ความว่า “แท้จริงมุ อ์มินนั้นจะเสียชีวิตพร้อมกับ เม็ดเหงื่อบนหน้าผากของเขา” (อะหฺมัด หะดีษเลขที่ 38/62-63)

อัส-สินดียฺกล่าวว่า: มีการให้คำอธิบายว่า หมายถึงหยดเหงื่อที่เกิดจากความเจ็บปวดก่อนสิ้นชีวิต ทั้งนี้เป็นไปได้ว่าเขาอาจจะยังมีบาปความผิดหลงเหลืออยู่ อัลลอฮฺจึงทรงให้เขาเจ็บปวดทรมานก่อนหมดลมหายใจเพื่อลบล้างความผิดนั้น บางทัศนะก็เห็นว่าเหงื่อดังกล่าวเกิดจาก ความละอาย ใจ กล่าวคือเมื่อมุอ์มินได้รับข่าวดีจากพระเจ้าของเขา เขาจึงรู้สึกผิดต่อบาปที่เขาได้กระทำ และละอายใจที่จะพบพระองค์ จึงมีเหงื่อหยดที่หน้าผากของเขา อีกทัศนะ กล่าวว่า อาจเป็นไปได้ว่าการที่มีเหงื่อออกที่หน้าผาก จะ เป็นสัญญาณ บอกถึงวาระสุดท้ายของมุอ์มิน แม้อาจจะไม่ทราบถึงความหมายที่แท้จริง

สัญญาณที่สี่ การเสียชีวิตของมุสลิมด้วยกาฬโรค จากรายงานของท่านอนัส บิน มาลิก เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลฮุอ ะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«الطَاعُوْنُ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ» [البخاري برقم 2830، ومسلم برقم 1916]

ความว่า "มุสลิมทุกคนที่เสียชีวิตด้วยกาฬโรค เขาคือชะฮีด" (อัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 2830 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 1916)

สัญญาณที่ห้า การเสียชีวิตด้วยโรคในท้อง จากรายงานของท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ مَاتَ فِي البَطْنِ فَهُوَ شَهِيْدٌ» [مسلم برقم 1915]

ความว่า "ผู้ใดเสียชีวิตด้วยโรคในช่องท้อง เขาคือชะฮีด" (มุสลิม ส่วนหนึ่งของหะดีษเลขที่ 1915)

นักอธิบายหะดีษบางท่านกล่าวว่า ผู้ที่เป็นโรคในช่องท้องหมายถึง ผู้ที่ท้องเสีย อาเจียน และปวดท้องอย่างรุนแรง

สัญญาณที่หก การเสียชีวิตด้วยไฟไหม้ จมน้ำ ตึกถล่ม กาฬโรค เยื่อหุ้มปอดอักเสบ และสตรีที่เสียชีวิตจากการคลอด

บุตร จากรายงานของท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ : المَطْعُوْنُ، والمَبطُوْنُ، والغَرِيْقُ، وصَاحِبُ الهَدْمِ، والشَّهِيْدُ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ» [البخاري برقم 653، ومسلم برقم 1914]

ความว่า "บรรดาผู้ตายชะฮีดมีห้าจำพวก คือผู้ที่ตายด้วยกาฬโรค ผู้ที่ตายด้วยโรคใน ช่องท้อง ผู้ที่ตายจากการจมน้ำ ผู้ที่ตายจากเหตุสิ่งหนึ่งสิ่งใดหล่นทับ (เช่นตึกถล่ม) และผู้ที่ตายจากการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ" (อัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 653 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 1914)

และท่านญาบิรฺ บิน อะตี ก เล่าว่าท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้มาเยี่ยมท่านอับดุลลอฮฺ บิน ษาบิต และพบว่าเขานั้นกำลังจะเสียชีวิต ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม เรียกเขาเสียงดัง เขาก็ไม่ตอบ ท่านเราะสูลจึงกล่าว อิสติรญาอฺ (อินนาลิลลาฮิวะอินนาอิลัยฮิรอญิอูน) และกล่าวว่า "เราต้องการท่าน แต่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกำหนดชีวิตของท่านไว้แล้ว" เมื่อบรรดาญาติสตรีของเขาได้ยินเช่นนั้นก็ร้องไห้ด้วยความเศร้าโศก อิบนุ อะตีกจึงห้ามพวกนาง ท่านเราะ

สูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม รีบสั่งว่า “ปล่อยพวกนางเถิด เมื่อเขาเสียชีวิตพวกนางจะได้ไม่ร้องไห้อีก” หนึ่งในบุตรสาวของเขากล่าวขึ้นว่า : ฉันหวังว่าบิดาของฉันจะได้ถูกนับว่าเป็นผู้ที่ตายชะฮีด เพราะท่านได้เตรียมพร้อมและมีความตั้งใจที่จะออกไปทำญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺ ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า “แท้จริงอัลลอฮ ตะอาลา ทรงประทานผลบุญแก่เขาตามความตั้งใจของเขา แล้ วพวกท่านคิดว่าอะไรคือการตายชะฮีด” พวกเขาตอบว่า: คือการเสียชีวิตขณะต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ ครับ ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ตอบว่า

«الشَّهَادَةُ سَبْعٌ سِوَى القَتْلِ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ : المَطْعُوْنُ شَهِيْدٌ، وَالغَرِقُ شَهِيْدٌ، وَصَاحِبُ ذَاتِ الجَنْبِ شَهِيْدٌ، وَالمَبْطُوْنُ شَهِيْدٌ، وَصَاحِبُ الْحَرِيْقِ شَهِيْدٌ، وَالذِيْ يَمُوْتُ تَحْتَ الهَدْمِ شَهِيْدٌ، وَالَمْرأَةُ تَمُوْتُ بِجُمْعٍ شَهِيْدٌ» [أبو داود 3111]

“ผู้ที่ได้รับชะฮาดะฮฺมีเจ็ดประเภท นอกเหนือจากผู้ที่ เสียชีวิตจากการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ คือ ผู้ที่เสียชีวิตด้วยกาฬโรค เสียชีวิตด้วยการจมน้ำ เสียชีวิตด้วยโรคเยื่อหุ้มปอดอักเสบ เสียชีวิตด้วยโรคใน ช่องท้อง เสียชีวิตด้วยเหตุไฟไหม้ เสียชีวิต

ด้วยเหตุสิ่งหนึ่งสิ่งใดหล่นทับ และสตรีที่เสียชีวิตจากการคลอดบุตร" (อบู ดาวูด หะดีษเลขที่ 3111)

สัญญาณที่เจ็ด การเสียชีวิตเพื่อปกป้องศาสนา ชีวิตและทรัพย์สิน ดังมีรายงานจากท่านสะอีด บิน เซด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ قُتِلَ دُوْنَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيْدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُوْنَ أَهْلِهِ أَوْ دُوْنَ دَمِهِ أَوْ دُوْنَ دِيْنِهِ فَهُوَ شَهِيْدٌ» [أبو داود برقم4772]

ความว่า "ผู้ใดถูกฆ่าตายขณะปกป้องทรัพย์สินของเขา เขาคือผู้ที่ตายชะฮีด และผู้ใดที่ตายเพื่อ ปกป้องครอบครัวของเขา ชีวิตของเขา และศาสนาของเขา เขาคือผู้ที่ตายชะฮีด" (อบู ดาวูด หะดีษเลขที่ 4772)

และมีรายงาน จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُوْلُ اللهِ أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيْدُ أَخَذَ مَالِيْ؟ قَالَ: «فَلَا تُعْطه مَالَكَ» قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِيْ؟

قَالَ: «قَاتِلْهُ» قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَنِيْ؟ قَالَ: «فَأَنْتَ شَهِيْدٌ» قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتُهُ؟ قَالَ: «هُوَ فِيْ النَّارِ». [مسلم برقم140]

ความว่า : ชายคนหนึ่งมาหาท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม และถามท่านว่า "ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ท่านเห็นอย่างไรหากมีบุคคลหนึ่งมาหาฉันและต้องการทรัพย์ของฉัน? ท่านตอบว่า "**ท่านอย่าได้ให้ทรัพย์ของ ท่านแก่เขา**" ชายผู้นั้นถามต่ออีกว่า "แล้วถ้าหากเขาต่อสู้กับฉันเล่า?" ท่านตอบว่า "**ท่านก็จงสู้กับเขา**" ชายผู้นั้นถามอีกว่า "แล้วถ้าหากเขาฆ่าฉันตายเล่า? ท่านตอบว่า "**ท่านก็เป็นชะฮีด**" เขาถามอีกว่า "แล้วถ้าฉันฆ่าเขาตายเล่า?" ท่านตอบว่า "**เขาก็ตกนรก**" (มุสลิม หะดีษเลขที่ 140)

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.